

Apare sub
conducerea unui
comitet

Abonamentul 150 lei
a n u a l

Pentru străinătate
300 lei

Anunțuri după învoială

Броя 2 лей

ПРОБУДА

Deșteptarea

Girant responsabil
N. ATANASOV

Redacția și Administ.
Str. 10 Februarie 2-4
Silistra

Ziar săptămânal

СВЪТОВНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Неправдътът отъ договоритъ следъ свѣтовната война още въ първитъ години повдигнаха недоволства, макаръ и да бѣ основано Обществото на Народитъ въ Женева, което стана стражъ на бъдация общъ миръ.

О. Н. не можа да даде очакванитъ резултати, защото самата Америка, изобретателката на Обществото на Народитъ, остана вънъ отъ него, а това внесе на първо време недовѣрие.

Тежкитъ и обременителни репарации за победенитъ държави ги поставиха въ невъзможностъ да посрещатъ не само репарациитъ, но и самитъ си най необходими бюджетни разходи, макаръ и намалени до минимумъ. Общата стопанска криза се яви първа гостенка на победенитъ държави, но се разшири до тамъ, че засѣгна и самитъ победители, като Англия, Америка а по-после и Франция. Но и до тукъ не спрѣ острата криза, тя се разпротрѣ и въ неутралнитъ държави като Швейцария и др.

Наскоро се яви разногласие и между държавитъ победители, Италия, Англия и Франция.

О. Н. биде напуснато отъ Япония и Германия, а пъкъ Абисинската война напълно очерта разногласията между великитъ сили—победители. Сега се смѣта, че и Италия е вънъ отъ О. Н.

Въ замѣна на оттеглилитъ се държави отъ О. Н. се настана Съветска Русия. Въ

Франция спечели изборитъ народния фронтъ начело съ Леонъ Блюмъ, и Съв. Русия разви по интензивна дейностъ. Отъ това пъкъ се засилиха републиканцитъ управляющи въ Испания. Започна се гражданската война и вече година продължава безъ да дава нѣкакви изгледи за прекратяване.

Тя раздѣли вече четиритъхъ велики сили на два напълно противоположни лагери, а именно: Русия и Франция взеха напълно страната на републиканското правителство, а Германия и Италия — тая на националистическото.

Образувания комитетъ отъ великитъ сили за ненамѣса се разтури, безъ да постигне нѣкакви резултати и сега се преговаря вече да се признае правото и на националиститъ на чело съ Франко, за воюваща страна.

Следъ всичко това международната несигурностъ е голѣма и опасността отъ новъ свѣтовенъ пожаръ и нова война е много голѣма.

Ето защо крайно време е всички дипломати да работятъ само за мирътъ, който е недѣлимъ за всички народи, но, на базата на равновесията и справедливостта.

Трѣбва да наделѣе здравиятъ разумъ веднажъ за винаги и да не се даватъ вече прецеденти за уреждане отношенията на държавитъ чрезъ грубата сила.

Стопанското разорение на добруджанци.

Ако разгледаме по отблизо стопанското състояние на нашитъ селяни, ще дойдемъ до заключение, че при това положение абсурдъ е да се мисли и върва, че може да се живѣе.

Срѣдното селско стопанство следъ отгемането на земята е 20 декара които далечъ не достигатъ на земледѣлеца да се прехранва, поради което сѣщия е принуденъ да наема и работи чужди ниви отъ ония на които сѣдбата отредила да се раздаде отнетата земя. Но ето, че неговата челядъ пораства, нѣкои свършиха военната си служба и трѣбва да се задомятъ. Главата на семейството нѣма отъ кжде да отдѣли нужното количество земя за да задоми своитъ възрастни вече синове, тъй като частъ отъ неговата се отне и не му се дава право да си купува друга.

Обичното допълнително занятие на нашия земледѣлецъ — отглеждането на дребенъ и едъръ добитъкъ, отъ които имаше доста добъръ приходъ нѣкога, днесъ е само спомени, който му причинява голѣми рани и болки на сърдцето.

Голѣма е мжката на невиннитъ ни селяни за обширнитъ поляни отъ преди войната и безбройнитъ стада едъръ и дребенъ добитъкъ, които пѣлѣха по тѣхъ.

Обширнитъ гори отъ които беднитъ ни земледѣлци доизкарваха своята прехрана, като купуваха дърва и ги препродаваха въ градоветъ, сѣщо намалѣха, и пресѣхна и този малъкъ източникъ за приходи на крайно беднитъ земледѣлци.

Промѣнитъ станаха много бързо и се отразиха гибелно върху сто-

панското състояние на измжченото ни население.

Настѣпи нечуванъ гладъ и мизерия, следствие на които върлуватъ вече опасни болести като туберкулозата и пеллаграта, които ускоряватъ неговото израждане.

Налага ни се съ всички сили и законни срѣдства да извоюваме човѣшкитъ му права и направимъ живота му възможенъ. Иначе стопанското разорение на селянитъ ще се отрази още по зле и въ градоветъ и ще обхване всички ни.

Дунавски

Войната между Япония и Китай.

Носи се слухъ, че Япония наскоро ще сключи всички дипломатически връзки съ Китай и войната ще се води вече официално. По настоящемъ китайското правителство съсрѣдоточава голѣми войскови части на югъ отъ желѣзнопътната линия Нанкинъ-Тиентцинъ,

При воденитъ стражения въ областта на югъ отъ Пекингъ, били избити 5000 китайски войници. Японцитъ заграбили 4 полски оржия, два аероплана и 1000 коня. Китайскитъ военни власти обсадили японския гарнизонъ въ Тунгчеу и последния нѣмалъ вече никакви връзки съ японското правителство. Говори се, че всички японци отъ Тунгчеу били хванати и разстрѣляни отъ разбунтувалитъ китайски жандарми.

Японскитъ войски навлѣзли въ Китай на югъ отъ Тиентцинъ и избили стотици китайски селяни подъ предлогъ, че рушатъ желѣзопътната линия Пекингъ-Тиентцинъ.

Искаме запазване на средните ни учебни заведения.

От 1935 год. насам се забелязва стремж да се увеличават бюджетите на различните държави за народната просвета, а не да се намаляват. Задължителното образование се прокарва напълно навсякъде през последните години и има стремж да се разшири периода му над основното училище.

Подобрието на общото социално и културно ниво на народа през последните десетилетия се повиши благодарение на средните училища. Всички родители, които са постигнали известно обществено положение, от села и градове желаят да осигурят на своите деца по-горно образование и изпращат децата си в средните ни училища.

Официалните сведения от различните страни за прирестта на учениците в гимназиите показват тяхния увеличен брой. В почти всички държави има увеличение на средните училища.

Само в нашият край тук се провежда от правителството една опасна за нашите просветни институции политика. Не е тайна за никога вече явния стремж на правителството да не позволи откриването на средните ни училища в началото на учебната 1937-1938 год. като смта че по този начин ще може по успшно да прокарва своята изтребителна политика. Обаче, горчиво се лъжи в това си желание.

Днес когато в цял свят са наклонни да дават права на мал-

цинствата да се учат и молят на свой майчин език за да се установят добри и трайни отношения между държавите и да се осигури мирът, нашето прасителство с един погршен замах обтга отношенията между нашето мирно население и централната власт.

Закона за частното образование е ясен и никой няма право да ни забранява да се учим и просв-

За какво се борим ние.

Често пъти сме се запитвали какво трбва да се прави за да можем да улесним живота на нашето население и да защитим по ефикасно неговите права. Не веднаж се е изказвало мнение и сме идвали до убеждение, че за да имаме успх в тази насока, преди всичко трбва да водим една политика за обединение на всички българи. Трбва всички да разберем като един човек, че ние имаме една и съща съдба и еднакви интереси.

Егоистичното начало и личният интерес да се замнят с колективната воля и дисциплина, защото интереса на всеки един се включва в тоя на всички българи. Да се изоставят всички болни и партийни амбиции и да се подчиним всички на една воля, на една мисъл — тя за защитата на отруденото ни племе. Само така можем да допренесем нещо за доброто

на матерен език в частните си заведения, в които сме учили вече 20 години.

Всво послателство на това ни свещено право е израз на желанието да се узурпират законните права на лоялните ромънски граждани от български произход.

Държавата е длжна да посърва просветата, а не да я спъва систематически.

Искаме плно запазване на просветните си институции без никакво изменение така както сме ги наследили и имаме при този режим от 20 години.

на всички.

Не трба да се съмняваме в успха си, защото нашите искания като малцинство не противоречат с нищо на законите в страната и конституцията и не може никаква земна сила да ги отрече и отхвърли, щом тия искания са израз на волята на цялото българско население от този край.

Ние сме лоялни граждани на тази държава и изпълняваме всички задължения, които законите ни определят спрямо нея, но претендираме и нашите права!

Чрез удовлетворяването на нашите искания, държавата не ще бъде уврдена с нищо, а напротив ще се издигне до степен на истинска върховна организация на човешкото общество, създадена за доброто на всички. Абсурд е да се делят поданиците на една и съща държава на категории, от които едни да имат права, а други само за-

дължения. Допущането на подобно начало уронва високия престиж на страната.

Ето защо да си наложим като един човек воля и да се обединим и организираме по примра на другите малцинства в една единствена малцинствена организация, която да бъде израз на волята на българското население от Кралството и да предявим сериозно искания за възстановяване на всичките ни потжпкани права.

Не сторим ли това, партизаните ще продължават да ни държат в ръцете от законите.

Сведения за въоръжението на различните държави.

Съветска Русия държи под знамена в мирно време 1.500.000 войника, а в случай на война може да мобилизира 9.500.000 войника. Франция има мирновремена войска 724.270 души и може да мобилизира 5.500.000 щика. Англия по настоящем има 557.800 войника, които може да увеличи през време на война на 2.500.000. Италия разполага в мирно време с 517.150 войника, а през време на война може да мобилизира 5.000.000. Германия в последно време по въоръжения съперничил на Франция.

От горните цифри се вижда, че Съветска Русия държи първо място в света по сила на войска. Франция е въоръжена пропорционално на населението най-много 1,40 %, а Русия 0,79 %.

Общо пресметнато въоръжените сили на държавите представляват 1 % от цялото население смтнато изцло.

Тудоръ Аргези

Тайната

Една зима сутрин абатъ Ксавие от Мьорт-е-Мозель б намрен убий. Неговата почтена фигура беше обезобразена, около главата, като печено яйце. Убиеца си беше послужил с држката на една бредва, или с чука. Ударите по черепа и по челюстите се възпроизвеждаха от място на място надлъж по ржцет и по пиццалите на краката, почернели и счупени, както и по гръбначния стълб. Стареца, пастиръ на една от най-богатите католически области, заслужаваше толкова по-малко тази разбойническа смърт, колкото беше свенлив в своите права, извънредно кротък и великодушен. Убийството направи силно впечатление

в парохията, и хората не можаха да се успокоят как да е освен когато откри истинския убиец.

Моралната симетрия изисква за всеки необикновен подвиг една сензационална причина. Подозрението на всички, и на вярещи и на сжди — сжщо вярещи — падна с право върху един млад свещеник, наскоро миропомазан, 24 годишен момък, назначен при подчинената черква в едно близко село. Самият епископ, който изобщо се колебае да обвини един свещеник, приписваше на младия абат, една преувеличена страст към парвенизм. След смъртта на стареца се явяваше едно свободно

мсто, за което новодошлия беше предназначен, с своето висше образование, блъскаво завършено в Ватиканските школи.

Убийството се извършило нощем, в време на един итолински ураган, когато убиеца е бил сигурен че виковете на свещеника няма да се чуят и че неговият собствен силует не би могъл да бъде срщнат от никого, по опустошения от бурята път, от парохията до селцето. Ако жандармерията, която го беше дигнала вързан не би била предвидлива, три хиляди души се бяха събрали да разжсат отровното и русо месо на младия свещеник.

Обвиняемият не посм да признае зщо е убил стария си колега и не намри никакво alibi, за да вдъхне двоумение на правосъдието. При все че автора беше доказан за всеки разсжлив човек, сждините бяха искали да им

се намали сигурността, толкова чудовищно беше престжплението. Абатъ Жером дигаше рамене, неспособен да се защитава, и се ограничаваше да отговори:

— Je n'sais pas: не зная!

Все пак, признание от неговата уста, правосъдието не получи. Зщото ако от една страна виновността на свещеника беше сигурна, от друга страна, убиеца заемаше от липсата на писменни, проверени и възпроизведени доказателства, силата на отказа и можеше да отговаря и да повтаря:

— C'est pas moi qui l'ai assassiné: не съм го убил аз.

С други думи: виждам че стария е убит, но аз не съм го убил.

Тоя начин на защита е свойствен на всички заловени убийци, против които не може да се устано-

Пренасяне на тленните останки на ромънските войни отъ България.

На 1 Август т. г. българските власти предадоха на ромънските 164 ковчега съ костите на 174 паднали ромънски войни в България през войната 1914—1918 г.

В 9 часа сутринта в Русе се върши религиозната служба от русенския митрополит Михаил, придружен от няколко свещеници, в присъствието на всички официални лица и хилядно гражданство.

Присъствували и ромънския пълномощен министър в София и военния аташе, полков. Дяконеску. Една почетна рота от 5 пехотен полк отдала военни почести на загиналите герои.

След свършване на религиозната служба митрополит Михаил изрече реч, като изтъкнал приятелските отношения на ромънския и български народи и пожелал по този случай да се възобновят отново тия топли отношения на двата народа от миналото.

Вземал думата и ромънския военен аташе, който благодарил на българските военни власти за даденото му съдействие да прибере костите на починалите ромънски войници в България и между другото казал: Няма забравя никога проявеното от българския народ християнско чувство към падналите наши войни—отъ кждето минахме през цъла България.

Видях жени, които носеха цафи и ги слагаха върху ковчезите на нашите починали герои и пла-

чейки ги прегръщаха. Благодаря най сърдечно на българския народ и неговата славна армия. Да живее българската армия и нейния върховен вожд Н. В. царь Борис III!

След това започна пренасянето на ковчезите отъ български и ромънски войници в ромънските параклиси. Всички ковчези бяха обвити с български и ромънски знамена и всяко пренасяне се поздравяваше с вистрели от българската почетна рота.

Въ Георгево.

Ковчезите бяха принесени в военния мавзолей в Георгево, кждето пълковник Векилов, делегат на българското военно министерство произнесе реч, обяснявайки, че българската армия зачита военните традиции и почита паметта на падналите за родината си герои.

На дадения в Виевния клуб банкет говорил г. Круцеску, ромънския пълномощен министър в София, който благодарил от своя страна на българската армия за даденото съдействие и забелязал, че името българин за тях значи патриотизъм и героизъм и изказал съжаление за гдето съдбата отредила тия два братски народа, българския и ромънския да бъдат врагове през време на голмата война.

За непомъстени ржкописи не се дават обяснения и не се повръщат.

Дано сме прогледали.

Излизания в Базарджик наш събрат в „Добруджански глас“ в брой 287 от 1 Август т. г. в статията „Вземете си бележка“ между друго пише: „Когато надвиснат тежки облаци надъ едно малцинство, неизкупим грех върши оня син на това племе, който вмъсто да се притече въ подкрепа на защитаващите заплашени права и интереси, грабва оржжието и повежда борба противъ своите“.

Ние напълно споделяме, подобряваме и се присъединяваме към хубавите думи и съвети на автора на горната статия.

Осждаме също така и порицаваме всички ония, които при надвисналите се днес черни облаци надъ малцинството вмъсто да се притекат въ защита на застрашени права и интереси, грабват непростено оржие и изразходват силите си за да спират разпространението на излизане тѣхенъ братски вестник, който съ всички сили води борба и се мъчи да защити тия застрашени права и интереси.

Тѣй също осждаме потъпкитѣ на ония, които за свои лични и котерийни цели искатъ съзнателно да подведатъ трудолюбивото ни и довърчиво население по погрѣшния пътѣ.

Дано всички синове на скжпото ни племе и особено ония, които претендиратъ да изразяватъ болките му, взематъ поука отъ хубавата статия на автора, и водени отъ единъ и същъ идеалъ, да подадатъ братски ржка за задружна и съвестна работа.

и жертвата и убийца. Живота се топеше бавно въ Мьортъ-е Мозель, като въ всяка монотонна, работлива и тѣжна провинция. Една вечеръ, единъ свещеникъ който бѣше взелъ мѣстото на убития парохъ, бѣ повиканъ набързо да отдаде последните духовни грижи на една умирающа. Жената, баба, го чакаше уплашена, сгушена между възглавниците отъ усѣщането на смъртта, съ силния пламък на погледа си, насоченъ къмъ вратата.

—Азъ го убихъ! изрева умирающата при неговата поява. Свещеника бѣше свикналъ да слуша при последна изповѣдь бѣлуващите гласове на хората, които се раздѣлятъ отъ живота въ безумната почивка на агонията. Свещеника поклати глава като опитенъ духовникъ и, намѣтайки единъ омофоръ на раменетѣ си за опростителните

ИГЛЕНИКЪ

Между вестникари

— Какъ мислиш, дали може да се избѣгне войната между Япония и Китай?
— Би дило възможно да се избѣгне, но много е опасно да не би да се образува нѣкой комитетъ за ненайтѣса и да стане както въ Испания.

— X —

Между селяни

— А бе защо не поправятъ шосетата изъ окръга? Ще си изиочупимъ каруцѣ изъ тия трапиза.

— За сега бързатъ да изкаратъ националното шосе, което минава презъ града, а окръжните щѣли да ги започнатъ като наближатъ изборитѣ за депутати.

— X —

Между летци въ аеропланъ

— Кой ли е този градъ, че само въ главната улица, сж запалени лампите? Навѣрно сж много голѣми икономисти и не искатъ да изразходватъ електрическата енергия.

— Това е прочутия гр. Силистра, кждето бързо се работи улицата презъ която минава националното шосе и сигурно сж запалили лампите по разкопаната улица за да не се преправятъ гражданитѣ по камънитѣ, иначе тукъ се палятъ вечеръ лампи само предъ кжжитѣ на партизанитѣ.

Футболисти отъ България въ Силистра.

На 7 т. м. ще пристигне отъ гр. Русе футболния клубъ „Напредък“ и на 8 въ Недѣля ще играе мачъ съ силистренския клубъ „Вифоръ-Дристоръ“.

Силистренското спортно дружество моли всички граждани да посетятъ масово мача и да пазятъ прилично държане презъ време на играта както спрямо гоститѣ, така и спрямо мѣстните власти.

и всичко: мигистратитѣ познаватъ добре системата. Когато следователя запита: Какво си правилъ съ брадата? — Свещеника отговори:

— Je n'sai; pas!

Колкото за другитѣ въпроси изговорени неочаквано:

—Кжде ти сж дрехитѣ съ които си убилъ? Кжде се изми отъ кръвъ?

На тѣхъ, абата не отговори.

Присждата не можеше да бжде освенъ обезглавяване. Абата я чу прочетена отъ председателя на съда, въ ржкоплѣсканията на залата. Парохията се чувствуваше двойно облекчена; първо че правдата победи, и второ че парохията се спаси отъ единъ разбойникъ.

Следъ прочитането на присждата която го изпращаше на ешафода, абата стана измежду жандармитѣ на скамейката и каза:

—Повтарямъ че свещеникъ Ксавиѣ не е убитъ отъ менъ,

Такова държание отъ страна на единъ свещеникъ който би могълъ да се представи разкаянъ и просящъ милостъ взмути публиката, като доказателство за голѣмъ цинизъмъ.

Презъ единъ часъ на мѣсецъ августъ, при церемонитѣ на закона на абатъ Жеромъ стрѣзаха главата. Неговиятъ проклетъ трупъ биде захвърленъ въ единъ изоставенъ трапъ, и семейството му, баща му, майка му, бѣха принудени да изкупятъ грѣхътъ че сж родили единъ изключителенъ извергъ, свеждѣйки глава подъ гилотината на увижението и смѣняйки си непрекъснато мѣстожителството, преследвани отъ провърката на самоличността.

Бѣха минали точно десетъ години отъ обезглавяването на убиеца—свещеникъ. Свѣта бѣше забравилъ

молитви, промѣлви нѣколко стиха изъ лиганието на мъртвитѣ.

—Не чувате ли отче? Азъ го убихъ!—прибави старата.

Свещеника отвори книгата и се приближи до леглото на старата.

—Искамъ да се изповѣдамъ, отче... Азъ убихъ абата Ксавиѣ.

—Свещеника изтрѣпна: спомняшеси. Свещеникъ Ксавиѣ?... Вие ли го убихте?

Умирающата отговори:

—Да, да, да... азъ!

—Защо остави тогава да отрѣжатъ главата на Жеромъ? Защо не се обади?

—Страхъ ме бѣше, отче...

Умирающата стана на колѣне за да бжде по-сигурна че духовника ще я чуе:

—И следъ като го убихъ, опредѣли старата задавайки се, отидохъ при другия... абата... И той не каза нищо предъ съда.

Преведо Г. Я.

Моста надъ Дунава.

В. Курентуль разглежда една статия на г. Г. Лазаровъ, пълномощенъ министъръ и пратеникъ на България въ Европейската комисия за Дунавъ, статия излъзала въ „Лапаролъ бюгаръ“, въ която автора се занимава съ въпроса за построяването на мостъ надъ Дунава.

Съ особено внимание Курентуль извлича ценитѣ мисли изъ тая статия.

Природнитѣ икономически закони не могатъ нито да се отричатъ, нито да се пренебрегватъ нито да не се уважаватъ. Рано или късно тѣ трѣбва да се приложатъ.

Тѣй щото съзванието за необходимостта на едно икономическо желѣзнопътнo сближение между Балканскитѣ и Източно-европейски държави ще надделѣе.

По отношение на международнитѣ съобщения България е горда че е имала винаги широки схващания, изразени въ въздушното ромъно-българско споразумение, въз основа на което Ромъния развива свойтѣ въздушни линии презъ България, до Солунъ, Атина, Палестина, Египетъ, както и къмъ Турция.

Относно моста надъ Дунава отъ голямо значение е спогодбата станала между Н. В. Кралъ Каролъ II, заедно съ своя министъръ на външнитѣ работи г. Антонеску и г. Бекъ, полски министъръ на външнитѣ работи, за общо сътрудниче-

ство предвидъ постройки на тоя мостъ, твърде важенъ и за съобщенията между Варшава и Солунъ.

Изтъква се значението на моста и за Гърция, Източна Европа има повелителна нужда отъ тая международна желѣзнопътна артерия, успоредна на Русия, която, минавайки презъ Полша, Ромъния, България и Гърция да свързва Балтийско съ Егейско море.

Ромъния и България иматъ нужда отъ изходъ къмъ отворено море. България, колкото и да е малка, представлява сърцето на Балканитѣ. По своето географическо положение, тя е предназначена да бжде центъръ на важни междубалкански съобщения. Така че и презъ нея трѣбва да минава въпросната желѣзнопътна линия.

Осуществяването на тая линия зависи изключително отъ доброто желание на Ромъния, защото останалитѣ заинтересовани страни, България, Гърция и Турция сж се изказали въ полза на това благородно дѣло. „Изразяваме възрада си че инициативата на полското правителство нѣма да остане само обикновенъ въпросъ, а наскоро ще бжде една действителностъ, за удовлетворение нуждитѣ на заинтересованитѣ страни, и включително, за политическото сближение между дунавскитѣ съсѣди“ завършва Курентуль.

Соята като сигурна пролетница.

Отъ три години въ нашия окръгъ се сѣе СОЯ, засѣтата площъ на която всѣка година се увеличава.

Въ тоя периодъ отъ време имаме възможностъ добре да опознаемъ това растение, за да можемъ съ по-голяма положителностъ да отговоримъ на въпроса: дали трѣбва да липсва соята отъ сеидбооборота на нашето стопанство?

Предвидъ различнитѣ условия които ни предложиха тия три години, а именно: презъ 1935 год. пролѣтътъ бѣше сравнително много по-благоприятенъ за пролѣтницитѣ отъ колкото останалитѣ две (1936 г. и 1937 г.; презъ 1936 година падна изключителната до сега слани, загубитѣ отъ която бѣха като загуби отъ поледница, а не отъ слани. Резултатитѣ отъ всички останали пролѣтници бѣха окончателно компрометирани, следствие на което много бобища се изоряха и въ поледствие се засѣха съ царевича или

просо, които не дадоха никакъвъ резултатъ, тѣй като сеидбата се извърши много късно.

СОЯТА въпреки че беше засѣгната отъ сланата и по-нареждане отъ компетентни остана неизорана, успѣ да възстанови нормалното си развитие и даде реколта която можа да покрие съ известни малки печалби разходитѣ направени по-късно, докато бобищата останаха като загуба на земедѣлцитѣ.

Настоящата 1937 г. е най-добрия примеръ за насъ, тѣй като можемъ лесно да проверимъ положението. Тая година, както е известно условията сж най-неблагоприятни за пролѣтнитѣ растения. Особено трѣбва да се има предвидъ сушата, която заема най-голямъ дѣлъ за неуспѣха на пролѣтната култура. Лесно можемъ да направимъ сравнение, тамъ където има соя, бобъ и царевича, коя отъ тия три култури при еднакви климатични и

почвени условия е най-добра. Неоспоримъ фактъ е че СОЯТА държи първо мѣсто и че е значително по доходна за тая година имайки предвидъ и цената която се предлага отъ дружеството което я закупува.

Имайки предвидъ малкото сравнение което по-горе правимъ, оставаме нашия земедѣлецъ самъ да провери изложеното, за да се убеди въ истината и да дойде до заключението че СОЯТА е растението, което при всички случаи на неблагоприятни годишни условия най-добре ще заплати труда му въ сравнение съ останалите пролѣтни посеви.

Зада бжде още по-добре осигурена реколтата отъ СОЯ, въ следущия брой на в. П. ще излъземъ съ съвети относно подготовката на почвата.

Инж. Агр. Р. РАДОВИЧЪ

ВЪСТИ

На 6 т. м. въ Петъкъ благодарение енергичната постѣпка на новата общинска управа, която забрани спекулата вече, на пазаря имаше въ изобилие пилета, яйца, сирене и пр.

До сега всички тия наши потребности ги закупваха отъ селянитѣ преди да влѣзатъ още въ града разни спекуланти и следъ това постепенно ги разпродаваха на извънредно високи цени.

Тѣй сжщо благодарение на новата общинска управа водо-

проводнитѣ трѣби сж повени и града ни има вече татъчно вода.

— § —

Тазі седмица започнаха силено да прииждатъ каръ съ храни отъ новата реко. Ежедневно влизатъ вече само около 250—300 каруци зърнени храни и се продаватъ при следнитѣ цени:

Ечмикъ 40—41 лей крин
жито 60—70 „ „
ржжъ 60—66 „ „
бобъ 100—110 „ „

Презъ последнитѣ дни нитѣ отиватъ къмъ спадане.

— § —

Падналъ е проливенъ дъждъ почти изъ цѣла Добруджа, баче, на много мѣста нѣ вече полза за царевичата.

— § —

Говори се, че следъ заповѣдането на Н. В. Кралъ Каролъ II отъ странство, правителството щѣло да подаде оставка, понеже мандата му вече изча. За съставянето на нов кабинетъ се носятъ най-различни слухове, но нищо положително още не се знае.

Нови банкноти пуснати въ обръщение.

Отъ 4 т. м. новитѣ банкноти 1000 лей сж пуснати въ обръщение.

Народната Банка изплаща вече съ нови банкноти всички платежи заповѣди.

Чети и разпространявай в. ПРОБУДА.

Tipografia „Progresul“ — Silistra

Добре познатия и голѣмъ манифактуренъ магазинъ

САРКИСЪ М. АРАБАДЖИЯНЪ

улица И. Г. ДУКА № 2 Силистра

Съобщава на почитаемата си клиентела, че е организиралъ така своята търговия щото ежедневно му пристигатъ манифактурни артиколи, единственъ идеаленъ магазинъ. Кждето ще намѣрите най-добъръ подборъ: на първокачествени платове, импримета, коприни, бѣли платна съ ширини за чаршафи, бѣло, хасета и др.

Най-модерни, най-евтини и най-доброкачествени памучни издѣлия, произведени въ собствената имъ

ТЪКАЧНА ФАБРИКА

улица Г-лъ КУЛЧЕРЪ № 28

Моля почитаемата ни клиентела да ни посети и се увери на мѣстото.